

BASIS CURSUS

Inleiding Nieuwe Testament

Inleiding op het Nieuwe Testament

D.T. Brinkman

In deze inleiding bestuderen wij op grote lijnen het Nieuwe Testament (NT). Het NT is geschreven ná de kruisdood van de Here Jezus, door Zijn volgelingen: de discipelen (of mensen die daar dicht bij stonden en/of in hun opdracht schreven), waarvan later een deel de Apostelen werden genoemd. Vaak denken we dat Jezus maar 12 discipelen had. Dit is niet juist, de Bijbel laat zien dat het er veel meer (ca. 70) waren en dat er ook vrouwen waren die tot de kring rondom Jezus behoorden (denk bijvoorbeeld aan Maria van Magdela, Maria de moeder van Jezus, enz). Twaalf van de mannen die met hem optrokken werden later de leiders van de Gemeente en nog weer later werd er een andere apostel toegevoegd, Paulus. Het NT is, net als de boeken van het OT, Goddelijk geïnspireerd.

Deze introductie-les bevat de volgende onderdelen:

- * Het belang van de studie van het Nieuwe Testament
- * Het Nieuwe Testament in hoofdlijnen
 - o De Evangelieën
 - o Brieven
 - o Openbaring aan Johannes

HET BELANG VAN DE STUDIE VAN HET NIEUWE TESTAMENT

In tegenstelling tot het Oude Testament (OT) wordt het NT door Christenen met enige regelmaat gelezen. Toch wordt er weinig échte studie gedaan. Het verbaasde mij te ontdekken hoe veel Christenen bijvoorbeeld niet eens weten welke boeken of brieven er in het NT voorkomen, laat staan dat zij de inhoud van deze boeken (globaal) kennen. Hiermee pretendeer ik zeker niet alles te weten wat in het NT staat of alles te kunnen verklaren. Het blijft een leerproces en altijd weer mag je nieuwe dingen ontdekken in gedeelten die je inmiddels dént "te kunnen dromen". Maar het is en blijft ronduit verbijsterend hoe weinig Christenen weten van het meest belangrijke boek dat er voor een Christen bestaat: de Bijbel.

In het NT leren we belangrijke principes; niet alleen uit het leven en handelen van de Here Jezus. Maar ook principes over- en voor persoonlijke leven en gemeentelijke zaken: hoe om te gaan met praktische levensvragen, wat de leidende geestelijke principes in ons leven en in de Gemeente dienen te zijn.. Daarbij sluit het NT vaak naadloos aan op het OT, verklaart deze, laat zien wat de positie van Israël is, wat de positie van de gelovige is, de positie van de Gemeente, etc. en laat ons zien wat onze toekomst is zowel op persoonlijk vlak als de toekomst van de mensheid als geheel.

Ik bezoek met regelmaat al meer dan 20 jaar Bijbelstudieavonden, gemiddeld zo'n 20 avonden per jaar waarin minstens één uur de Schiften worden geopend, in totaliteit dus ruim 400 uur aan onderwijs -nog afgezien van studiedagen, cursussen, presentaties, persoonlijke studie en dergelijke- over diverse Bijbelse onderwerpen en diverse Bijbelgedeelten. En nog steeds leer ik elke keer weer nieuwe dingen! Je zou toch denken dat je dan zo'n beetje alles wel weet en gehoord hebt? Niets is minder waar! Vrij naar Jesaja 48:6 (Staten Vertaling) mag ik dan ook zeggen: "vanaf nu [de dag dat ik tot geloof kwam] heb ik nieuwe dingen gehoord, en verborgen dingen, die ik niet geweten heb". Ook ú, jou, wil de Here Jezus die nieuwe dingen laten zien!

Geen tijd?

Helaas hoor ik mensen wel eens zeggen: "ik heb geen tijd om de Bijbel te lezen". Mijn antwoord is dan: "neem een Bijbel mee op je vakantie, in plaats van de nieuwste thriller".... Of wellicht moet u voor uw werk veel reizen en overnachten in hotels? Tip die ik eens hoorde van iemand die dat ook veel moet: besteed de avond in het hotel niet aan 'hangen aan de bar' of doelloos zappen op TV maar lees eens een uurtje in de Schrift! De Here Jezus gaf Zijn leven voor u! Is het teveel gevraagd dat wij dan af en toe eens een uurtje de Schrift lezen om te ontdekken waaróm Hij dat heeft gedaan en wat dit voor een uitwerking in ons leven zou kunnen of moeten hebben?

Ik vraag u echt niet, zoals sommige kringen of gemeenten doen of zo benadrukken, om 's ochtends voor dag en dauw op te staan om "stille tijd" te gaan houden. Dat heb ik zelf ook altijd een "onmogelijke" opdracht gevonden. 's Ochtends ben ik persoonlijk niet in staat om Schriftstudie te doen. Maar 's avonds wel! Kies daarom een moment dat u tijd kunt maken om, op zijn minst, 30 - 40 minuten ongestoord kunt studeren/lezen en ook in staat bent het e.e.a. "tot" u te nemen oftewel de stof op te nemen. Houdt een notitieblokje of schriftje bij de hand en noteer gedachten en uitspraken die u belangrijk vindt. Dat wordt later een bron waar u (graag) naar terugrijpt!

De Here Jezus heeft Zijn liefde getoond. En u hebt ooit eens gezegd dat u ook van Hem houdt en dat u Zijn aanbod tot een relatie met Hem accepteerde. Ja, toen u tot geloof kwam toch? Een huwelijk houdt ook geen stand met slechts één uurtje in de week communiceren met uw partner. Waarom denken wij dan als mens dat onze relatie met de Here Jezus wél stand kan houden met één uurtje per week naar de kerk gaan?

Persoonlijk ben ik van mening dat wanneer we de tijd vinden of hebben om een boek of de krant, tijdschriften, te lezen, een film of voetbalwedstrijd te kijken, doelloos te surfen op het web "om de tijd te doden"(!), uit te gaan, etc, etc. we óók de tijd hebben of zouden moeten kunnen vinden om het Woord van God open te slaan!

Relatie met God

Ik hoop -om het maar eens populair te zeggen- dat we de boodschap nu "tussen de oren" hebben. Onze relatie met onze Heer en Heiland kán geen stand houden wanneer wij de Bijbel niet openen en bestuderen, wanneer we geen relatie onderhouden met Hem. In het NT vinden we in principe alles wat we nodig hebben om deze relatie meer gestalte te geven en te verdiepen. Dát is dé belangrijkste reden om het NT te bestuderen: een relatie met God, met Christus Jezus, te krijgen en te (onder)houden.

Daarnaast is kennis van het Woord van God belangrijk om onszelf te wapenen tegen dwalingen. Wanneer we het Woord van God niet zelfstandig bestuderen en er géén kennis van hebben of nemen, dan zijn we een speelbal van fantasten en manipulatieve figuren die ons met hun dwalingen "het bos in sturen" en geestelijk (kunnen) beschadigen.

Ik ben God dankbaar dat hij mij heeft voorzien van Zijn Woord en goede leraren. En het feit dat u dit leest toont m.i. aan dat ook u op zoek bent naar de waarheid en u er ernst mee maakt om Gods Woord te bestuderen? Blijf daarbij altijd kritisch. De mening van een ander is niet relevant; u moet zélf -zie Handelingen 17:11- controleren of de dingen die u voorgehouden worden wáár zijn!

HET NIEUWE TESTAMENT IN HOOFDLIJNEN

De Evangelieën

We kennen in het NT vier zogeheten "Evangelieën", genoemd naar de schrijvers er van: Mattheüs, Marcus, Lukas en Johannes.

Het woord Evangelie betekent "Blijde boodschap". We behandelen ze stuk voor stuk en tevens komen we ook af en toe de Handelingen tegen..

1. Mattheüs

Mattheüs -één van de discipelen van de Here- schreef zijn Evangelie voor de Joodse lezers. Waarschijnlijk is het ca. 10 tot 15 jaar na de dood van de Here Jezus voltooid. Mattheüs was een belastingambtenaar. Hij geeft een goed geordend verslag met passages over het leven van Jezus, steeds gevolgd door gedeelten met onderwijs. Mattheüs begint zijn Evangelie vóór de geboorte van Jezus met Zijn geslachtsregister. De reden hiervoor is eenvoudig: hij laat zijn Joodse lezers zien uit welke geslachtslijn Jezus stamt; het Koningshuis van David. Dit omdat de profeten dit voorspeld hebben en het is daarom belangrijk dit te vermelden! Zijn Evangelie eindigt ná het sterven van Jezus met de "zendingsopdracht" welke Jezus geeft aan de discipelen voordat Hij wordt opgenomen naar de hemel.

Mattheüs haalt ook regelmatig het OT aan wanneer een gebeurtenis een vervulling is van een profetie uit het OT. Dit is -in eerste instantie- natuurlijk vooral iets wat de Joodse lezer zal interesseren, maar ook ons als geïnteresseerde "studenten"! Mattheüs toont verder aan hoe de openbaring van God in de mens Jezus totaal en volmaakt is. Daarnaast vinden we in Mattheüs ook diverse toekomstgerichte zaken (profetie) of, met andere woorden, uitleg van de Here Jezus over de toekomst.

2. Marcus

Het Evangelie van Marcus was het éérste Evangelie dat geschreven is, en heeft waarschijnlijk ook als bron gediend voor het Evangelie van Lukas en dat van Mattheüs. Het is geschreven voor de niet-Joodse lezers.

In het Evangelie van Marcus is de identiteit van Jezus een "geheimenis", wat langzaam aan ontsluit wordt; Zijn afkomst (geboorte) wordt niet beschreven en langzamerhand komen de discipelen er achter wie Hij is. Halverwege het boek verklaart Petrus dat Hij de Messias is. Vervolgens is het tweede deel grotendeels gericht op het lijden en sterven van de Here Jezus.

Marcus komen we verder tegen in Handelingen 12:12 - het was in het huis van zijn moeder dat Petrus en de anderen vergaderden en waar mogelijk ook het laatste avondmaal was geweest. Marcus is dus niet zomaar een vertaler, hij is waarschijnlijk van een aantal zaken ook zélf ooggetuige geweest. En niet alleen diende hij Petrus als vertaler, hij was zelf een metgezel van Paulus en Barnabas (Handelingen 12:25). Hij veroorzaakte ook onmin, door zijn gedrag, tussen Paulus en Barnabas (Handelingen 15:37-39). Barnabas was klaarblijkelijk 'vergevingsgezinder', wellicht dat dat ook te maken met het feit dat Marcus zijn neef was maar de Bijbel laat weten over Barnabas: ""want hij was een goed man, vol van de Heilige Geest en geloof" (Handelingen 11:23). Later zien wij gelukkig dat ook Paulus en Marcus weer verzoend zijn; 2 Timotheus 4:10, Filipenzen 1:24. Petrus, tot slot, laat vanuit "Babylon" weten dat hij en Marcus de gemeenten groeten namens de gemeente in Babylon (1 Petrus 5:13, Staten Vertaling). Hij noemt daar Marcus zijn zoon (dit dient in geestelijke zin opgevat te worden).

3. Lukas

Het Evangelie van Lukas en de Handelingen zijn beide geschreven door de geneesheer (arts) Lukas. Hij was waarschijnlijk de enige niet-Joodse schrijver van een boek in het NT. Sommigen dateren dit Evangelie rond 60 na Christus, anderen plaatsen het op ná 70 na Christus. Hoewel hij géén Apostel genoemd werd, behoorde hij toch tot de kring rondom de Apostelen. We zien hem bijvoorbeeld als mede-evangelist optrekken met Paulus:

"De geliefde geneesheer Lukas en ook Demas laten u groeten" [Kolossenzen 4:14]

"Want Demas heeft mij uit liefde voor de tegenwoordige wereld verlaten. Hij is naar Tessalonica vertrokken, Crescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië. Alleen Lukas is nog bij mij"
[2 Timotheüs 4:10, 11]

"Aristarchus, Demas en Lukas, mijn medewerkers" [Filemon, vers 24]

Weten wie Lukas was en zijn positie (de mensen met wie hij omging) is van belang, omdat hij verantwoordelijk was voor twee belangrijke boeken in het NT. Het Evangelie naar Lukas en de Handelingen namelijk zijn bedoeld als een accurate verslaglegging. Lukas claimt ook dat hij nauwgezet onderzoek heeft gedaan naar het leven van de Here Jezus en van een gestudeerd man als hem mogen we ook niet anders verwachten.... Dit betekent niet dat de andere Evangelieën minder accuraat zouden zijn overigens. Wel zijn zij met een ander doel, voor een andere doelgroep, geschreven. Dat betekent dat je dan soms bepaalde informatie anders formuleert of meer benadrukt. Een sterk voorbeeld hiervan is het Johannes Evangelie. Dit Evangelie benadrukt bijvoorbeeld sterk de Godheid van Christus. Veel mensen menen, door de Evangelieën naast elkaar te leggen, daardoor tegengestelde informatie te kunnen vinden en zo aan te kunnen tonen dat de Bijbel zichzelf tegenspreekt. Dit lijkt ook zo soms. Een (eenvoudig) voorbeeld zal duidelijk maken dat dit niet zo is:

Wanneer een ongeval plaatsvindt, bijvoorbeeld een aanrijding tussen twee auto's, en men vraagt beide bestuurders naar de toedracht hiervan, dan zal het niet anders kunnen dan dat de beide verhalen -- hoewel ze in grote lijnen overeenkomen-- toch op bepaalde punten afwijken. Dit omdat ieder vanuit z'n eigen invalshoek en ervaring het een en ander beschrijft. Vraag je ook nog eens een paar

ooggetuigen om informatie dan kan het zijn dat die verhalen, bijvoorbeeld omdat de een taalkundig vaardiger is dan de ander, omdat iemand van uit een andere positie dan de ander het een en ander zag of hoorde, etc. onderling ook enigzins verschillend zijn. Is het gebeurde daardoor minder waar geworden? Dat lijkt mij niet! Zijn de verhalen tegenstrijdig? Nee! Ze beschrijven allemaal hetzelfde voorval, maar vanuit verschillende invalshoeken!

De schrijvers van de Evangeliën Mattheüs, Marcus en Johannes waren óoggetuigen. Zij schreven, zoals Lukas 1:1, 2 ook aangeeft, hún verslag van het gebeurde. Lukas daarentegen deed onderzoek; hij ondervraagde iedereen die hij kon vinden. Hij legde de verhalen naast elkaar. Hij -als een goed geschiedschrijver- filterde de verhalen als het ware door ze tegen- en naast elkaar te houden totdat hij een verslag kon geven waarvan hij zéker wist dat dit verhaal de waarheid móest zijn. Dit kan betekenen dat in het Evangelie van Lukas zaken niet beschreven zijn die bij de andere wel te vinden zijn. Bijvoorbeeld de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard; die komt alléén bij Mattheüs voor (20:1-16). Maar in het Evangelie van Lukas vinden we, als enige, de aankondiging van de geboorte van Jezus en de geboorte van Johannes (de Doper). Bij de andere schrijvers vinden we dit niet, klaarblijkelijk vonden zij dat niet relevant -- immers, "iedereen" (d.i. de Joden) wist toch wel hoe dat gegaan was?

Lukas schreef voor een ander "publiek", de hoogedele Teofilus (waarschijnlijk een Romeins leider of hoogwaardigheidsbekleder) een historische en chronologisch verslag. Hij legt de nadruk op de plaats van het gebed en heeft bijzonder oog voor de minder in aanzien zijnden in de toenmalige maatschappij: vrouwen en armen.

4. Johannes

Johannes verwijst in zijn Evangelie niet naar zichzelf in die zin dat hij zichzelf niet noemt als schrijver maar de schrijver "de discipel die Jezus liefhad" noemt. Sommige theologen zijn van mening dat het niet door Johannes geschreven zou zijn maar door één van zijn leerlingen en dat het ná het jaar 70 geschreven zou zijn. Maar er zijn langzamerhand steeds meer aanwijzingen dat dit niet juist is en dat Johannes wel degelijk zélf de schrijver was en dat het vóór het jaar 70 geschreven is. Oók van het Johannes Evangelie zijn namelijk, net als dat van Marcus, zéér oude fragmenten terug gevonden (papyrus 52, "p52") die een vroege datering zeer aannemelijk maken.

Het Evangelie van Johannes is heel anders dan de voorgaande Evangeliën, zowel de opgenomen stof als de manier waarop Johannes die aan ons presenteert. Jezus wordt vanaf het begin als Messias erkend. Er zijn géén gelijkenissen opgenomen maar wel veel verschillende uitspraken van Jezus over zichzelf, de bekende "Ik ben..." uitspraken. Johannes' Evangelie kenmerkt zich ook door de tegenstellingen; licht tegenover donker bijvoorbeeld.

Johannes is ook de enige die vermeldt dat Jezus diverse malen in Jeruzalem was. Zonder het Evangelie van Johannes hadden we nooit geweten dat Jezus diverse reizen naar Jeruzalem had gemaakt!

Zo zien we, dat deze vier Evangeliën elkaar aanvullen, de verschillende invalshoeken van het gebeurde laten zien. Ze spreken elkaar niet tegen, maar vormen samen één geheel. Het is van belang dat we ze ook alle vier hebben en kennen, omdat zij alle vier verschillende aspecten van het werk, leven en "zijn" van de Here Jezus laten zien.

Handelingen

In de Handelingen lezen we verder hoe het de discipelen vergaat en over de stichting van de Christelijke Gemeente(n), de verspreiding van het Christelijke geloof over de wereld. De Hemelvaart, de uitstorting van de Heilige Geest, de vervolgingen, Gemeentelijke leven, de bekering en roeping van Saulus (daarna Paulus genoemd) en zijn zendingsreizen, Evangelieverkondiging aan de "heidenen" (vanuit de Joodse optiek geredeneerd, dus verkondiging aan niet-Joden), stichting van de gemeente in Antiochië (die in de latere jonge Christelijke kerk heel belangrijk werd), etc. Het is allemaal terug te vinden in de Handelingen der Apostelen.

Brieven

1. Brieven van Paulus

Wie was Paulus?

Paulus werd geboren in Tarsus, de hoofdstad van de Romeinse provincie Cilicië (Zuid Turkije). Hij kreeg een strenge Joodse opvoeding, maar moet ook veel geleerd hebben van de Grieken en de Romeinen met wie hij omging. Paulus studeerde in de Joodse Wetten, bij de geleerde Gamaliël in Jeruzalem, en was een Farizeeër. Maar, net als alle andere schriftgeleerden had hij ook een vak geleerd om in zijn levensonderhoud te voorzien. Ten onrechte wordt vaak beweerd/vertaald dat Paulus tentenmaker was. Hij maakte namelijk gebedsdoeken of gebedsmantels. Deze zijn een beeld van de Tabernakel, wat ook een 'tent' was en vandaar vaak de onjuiste uitleg van het beroep van Paulus. Na zijn bekering tot het Christendom bracht hij -zoals hij zelf verteld in Galaten 1:17- lange tijd in Arabië door. Sommigen nemen aan dat het dáár was dat God hem, in alle rust en door Schriftonderzoek, voorbereidde op zijn taak. Dit is uit Galaten 1:16 te concluderen omdat Paulus zegt dat hij "niet te rade ging bij vlees en bloed". Paulus was de belangrijkste Apostel voor de niet-Joodse gelovigen, de heidenen, en reisde in totaliteit duizenden kilometers voor de verkondiging van het Evangelie. Hij stierf in Rome, tijdens zijn 2e gevangenschap daar.

Overzicht van de Brieven van Paulus

Aangezien het te ver voert de brieven van Paulus in deze les uitputtend te beschrijven, beperken we ons tot de hoofdthema's van de brieven. Voor de datering en plaats van schrijven is de informatie uit "De Bijbel gaat open" door M. Batchelor (Ark Boeken) aangehouden. U zult zien dat de volgorde niet overeenkomt met de volgorde waarin wij ze in de Bijbel vinden maar dat deze volgorde op basis van het moment van schrijven is.

Brief	Thema's	Datering, plaats
Galaten	Paulus autoriteit als Apostel, Wet en genade, vrijheid en verantwoordelijkheid.	48 n.Chr., Antiochië (Syrië)
1 Thessalonicenzen 2 Thessalonicenzen	Paulus' dienst in Thessalonica, Normen over seksualiteit en liefde, Wederkomst van Christus Oordeel, afval van geloof, geheim van de wetteloosheid tucht, ongeregeld gedrag.	50 n.Chr., Korinte
1 Korinthe	Verdeeldheid in de gemeente het hart van de Christelijke boodschap tucht in de gemeente het Avondmaal gaven van de Heilige Geest Agapé-liefde de opstanding	55 n.Chr, Efeze
Filippenzen	Jezus' voorbeeld van zelfovergave Winst en verlies... De christelijke wedloop	54 (?) Efeze (?)
2 Korinthe	Wet en het nieuwe verbond Nieuwe leven in Christus Paulus en de valse apostelen	55/56 n. Chr, Macedonië
Romeinen	Redding door geloof lijden, heerlijkheid in de toekomst Positie van Israël (hfdst. 9 - 11) Gedrag als Christen	56/57 n.Chr, Korinthe
Kolossenzen	Wie Christus is Gevaarlijke wijsheid Christelijke vrijheid Het oude en het nieuwe leven	60/61 n.Chr., Rome
Filemon	Persoonlijke brief over de weggelopen slaaf Onesimus. Filemon was een rijke Christen.	60/61 n.Chr., Rome
Efeze	Gods plan (geheimenissen) Jood en heiden, één in Christus De Gemeente, het lichaam van Christus De wapenrusting God's Het Huwlijksleven	60/61 n.Chr., Rome
Titus	Orde in de gemeente; aanstellen van leiders binnen de gemeente. Waarschuwing tegen dwaalleer en 'dom gezwets' binnen de gemeente. Titus was leider van de gemeente op Kreta.	na 62 n.Chr, Efeze?
1 Timotheüs	<i>De brieven aan Timotheüs worden ook wel de "Pastorale brieven" genoemd.</i> Waarschuwings tegen dwaalleer Voorschriften voor de gemeente (samenkomsten) Aanstellen van opzieners en diakenen Zorg voor de weduwen	na 62 n.Chr, Macedonië
2 Timotheus	De dienst van Timotheüs Dwaalleer en waarschuwing voor de 'zware tijden' Oproep tot het blijven bestuderen van de Schrift Timotheüs' opdracht: Verkondig!	66 (?) n.Chr, Rome

Het is opvallend dat in de laatste brief die Paulus schrijft nadrukkelijk wordt gewezen op het belang van de studie van de Schrift en de verkondiging van het Evangelie. Paulus schrijft aan Timotheüs: "de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" [2 Timotheüs 3:14 v.v). Zie ook de Basis-cursus onder 1.2.

2. Algemene- of overige brieven

Naast de brieven van Paulus zijn er ook nog andere brieven geschreven, te weten: de brief aan de Hebreëen, Brief van Jakobus, 1e en 2e brief van Petrus, 1e, 2e en 3e brief van Johannes, de brief van Judas.

Hebreëen

Over de schrijver van de Hebreëen brief is onduidelijkheid; sommigen denken dat Paulus de brief heeft geschreven, maar Paulus' brieven waren altijd duidelijk 'gesigneerd'. Deze "handtekening" ontbreekt in deze brief. Het is in een verfijnde taal opgesteld. Er wordt gesuggereerd dat de brief ook door een metgezel of vrienden van Paulus zou kunnen zijn geschreven (bijvoorbeeld Priscilla en Aquila, Barnabas of Timotheüs). De brief is gericht aan Joodse christenen. Het gaat in op het offer van de Here Jezus, het nieuwe verbond, etc. en grijpt daarbij vaak terug op het OT. Toch is het om diverse redenen aannemelijk dat de brief door Paulus is geschreven of dat hij op zijn minst mede-auteur van de brief is geweest.

Jakobus

Deze brief is geschreven door de broer van de Here Jezus en leider van de Christelijke gemeente in Jeruzalem, Jakobus. Jakobus stierf als martelaar in 62 n.Chr, de brief moet dus vóór die datum zijn geschreven. De brief wordt door veel Christenen als "voor de Joden" gezien; niets is minder waar. Dit komt echter omdat (a) in het begin van de brief Jakobus de "twaalf stammen in de verstrooiing" groet en (b) in de brief geloof en daden een belangrijke rol spelen. Christenen denken vaak dat "alles uit genade" is, en dat daarom "werken" (daden) minder noodzakelijk zijn. Jakobus laat juist het tegengestelde zien, hij vraagt: wat heeft het voor zin als je zegt te geloven, maar het blijkt nergens uit (Jakobus 2:14v.v.)? Hoewel de brief -uiteraard- in éérste instantie aan de Christen-Joden was gericht, is deze evenzeer van toepassing op de "heiden-Christenen".

Brieven van Petrus

Ook deze brieven zijn geschreven, in eerste instantie, aan de Christen-Joden (1 Petrus 1:1, 2 Petrus 3:1). Ze worden gedateerd op tussen 63 - 66 n.Chr.

Vreemd genoeg hebben mensen die moeite hebben met het toepassen van de brief van Jakobus op "de Gemeente uit de heidenen" er geen éne moeite mee de brieven van Petrus toe te passen op de "heiden-Christenen". Dit sterkt mijn vermoeden dat het onder (b) genoemde bij Jakobus juist is. Soms wordt beweerd, op basis van de stijl van de brief, dat de 2e brief van Petrus niet van zijn hand zou kunnen zijn geweest. We weten echter dat de 1e Petrus-brief door Marcus op schrift is gesteld. Het is zeer goed mogelijk dat deze 2e brief door een andere secretaris op schrift is gesteld en de invloed daarvan terug is te zien. Tevens wil ik wijzen op het volgende:

"Dr. P.H.R. van Houwelingen heeft onlangs in zijn boek 'De tweede trompet' aangetoond dat deze brief wel degelijk van Petrus kan zijn" ["De Bijbel gaat open", M. Batchelor]

Daarnaast doen we naar mijn mening de Schriften geweld aan met beweringen als zou een ander deze brief hebben geschreven; in 2 Petrus 1:1 maakt de schrijver zich bekend als Petrus! Als men indertijd dit zo aanvaard heeft, waarom moeten we nu dan opeens gaan twijfelen aan deze dingen?

De brieven staan in het teken van (spoedige) vervolgingen, gezin en gemeentelijke aangelegenheden, waarschuwing tegen dwaalleer en de spoedige terugkeer van de Here Jezus.

Petrus schreef deze brieven, in elk geval de éérste, vanuit Babylon (1 Petrus 5:13). Sommigen menen dat Petrus in Rome was en daar de marteldood stierf. Er zijn géén aanwijzingen dat dit inderdaad het geval was. Er is ook géén reden om aan te nemen dat Petrus met de "uitdrukking" Babylon de stad

Rome bedoeld zou hebben. Dat is "inlegkunde" ten behoeve van een theologische misvatting/kerkleer. Wanneer Petrus schrijft dat de Gemeente uit Babylon de andere gemeenten groet, dan kunnen wij gewoon lezen wat er staat; hij verbleef in Babylon...(zie ook het gedeelte onder "Marcus")

Brieven van Johannes

De datering van de brieven van Johannes is niet met zekerheid vast te stellen. Men denkt ergens tussen 85 - 96 n.Chr.

De éérste brief is geschreven aan Christenen in "brede zin"; 1 Johannes 5:13. Oftewel aan de Gemeente van Jezus Christus. Hij legt in deze brief getuigenis af van het feit dat Christus Jezus, die hij persoonlijk heeft gehoord, gezien en getast (aangeraakt) heeft God's Zoon is. De brief besteed aandacht aan het gnosticisme, een geheime leer die "verborgen kennis" pretendeerde te bezitten. De gnostici brachten de gelovigen in verwarring en Johannes toont aan dat zij het niet bij het juiste eind hebben! De twééde en derde brief zijn "persoonlijke brieven" maar toch -uiteraard- leerzaam voor ons anders waren zij niet in de Bijbel opgenomen! Sommigen denken dat de 2e brief niet een persoonlijke brief is, maar dat met de "vrouw" de Gemeente wordt bedoeld. Persoonlijk denk ik dat dit niet juist is aan te nemen, want wie zouden dan kinderen van de Gemeente moeten zijn? (2 Johannes vers 1 en 4). Toch denk ik ook dat het mogelijk is deze boodschap als boodschap voor de Gemeente op te vatten c.q. breed toepasbaar is. In de derde brief richt Johannes zich tot Gajus, een vriend van Johannes en leider van een gemeente. Hij spoort Gajus aan zich te hoeden voor een opgeblazen leider die Diotrefus heet. Gajus wordt geprezen voor zijn steun aan (jonge?) evangelisten die hij op weg helpt -- dit in tegenstelling tot Diotrefus die deze rondreizende evangelisten niet eens wil ontvangen en de mensen die dat wel doen de gemeente uitzet.

Judas

De schrijver van deze brief, Judas, was eveneens een broer van de Here Jezus. Hij verwijst daar indirect naar doordat hij zichzelf "een broeder van Jakobus" (vers 1) noemt. Hij verwijst dus in zijn brief niet rechtstreeks naar zijn bloedband met de Here Jezus maar stelt zich op deze manier op als een mede-gelovige en je zou zelfs kunnen concluderen dat hij zich "lager in rang" achtte dan Jakobus. In elk geval blijkt uit een dergelijke zin ook zijn respect voor Jakobus, hij éért hem feitelijk hiermee.

De brief is geschreven tussen 65 - 70 n.Chr. en gericht aan de gelovigen in algemene zin. De brief heeft veel overeenkomsten met de 2e brief van Petrus. Beide schrijvers zijn geschokt door de ongeestelijke toestanden in de Gemeente, doordat ongelovigen zijn 'binnengeslopen': vers 4. Het is niet verbazingwekkend dat juist Judas en Petrus, die alles van zó dichtbij meegemaakt en aan den lijve hebben ondervonden, zich hiertegen zo uitspreken.

Openbaring

De Openbaringen zijn het laatste boek van de Bijbel, geschreven door Johannes. Sommigen voeren aan dat de stijl van de Openbaring teveel verschilt met de brieven van Johannes om van zijn hand te zijn. Laten we dan eens goed kijken naar de opdracht die Johannes kreeg! Eérsst gaan we naar zijn brieven: dit waren brieven van hemzelf, aan gemeenten/personen waarin hij, door de Heilige Geest geïnspireerd, het Woord van God doorgaf. De Openbaring is een heel ander boek: het is namelijk de rechtstreekse openbaring van de Here Jezus die Johannes op schrift moest stellen:

"Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Tyatira en naar Sardes en naar Filadelfia en naar Laodicea" [Openbaring 1:11].

Met andere woorden: het is géén boek van hemzelf maar het zijn de Woorden en beelden die de Here Jezus hem opdroeg te schrijven en door te geven aan deze gemeenten.

De hervormer Calvijn noemde de Openbaring eens 'een duister boek'. Hij bedoelde daarmee dat hij het boek niet begreep. Het is tekenend voor dit boek dat er door een zo bekende en geleerde hervormer -die zoveel invloed heeft gehad- zo over gedacht werd. Veel mensen weten niet wat ze met het boek aanmoeten; dit heeft m.i. onder andere te maken met het theologische systeem dat men aanhangt. We kunnen hier in dit bestek niet te diep op ingaan, maar een belangrijke vraag is: leggen we Openbaring uit als iets wat reeds gebeurd is of zien wij het als iets wat in de toekomst staat te

gebeuren? Deze vraag, en het antwoord, wordt over het algemeen voornamelijk bepaald door de theologische stroming welke we aanhangen zónder dat we verder onderzoek doen....!

Datering Openbaring

De vraag kan eigenlijk heel eenvoudig worden beantwoord, zonder dat er (vooraf) een keuze voor een theologisch systeem noodzakelijk is, en dat is door uit te zoeken wanneer het boek geschreven is. De datering is van cruciaal belang in dit geval en daarom moeten we er dieper op ingaan.

Degenen die er op staan dat het boek "geschiedenis" is dateren het eigenlijk per definitie vóór het jaar 70 omdat toen Jeruzalem verwoest is en de Tempel verontreinigd en vernietigd was (er waren zelfs varkens geofferd). Dit was tijdens de regering van Nero waaronder ook Christenen zwaar werden vervolgd. Dat is dan één argument pró deze stelling. Daarnaast zijn er enkele verzen die, wanneer je uitgaat van de aanname dat het boek vóór het jaar 70 geschreven is, zodanig verklaard kunnen worden dat de verontreiniging van de Tempel reeds plaatst heeft gevonden. Zij relateren dan verder bijvoorbeeld Openbaringen 20 in dat geval, door het "geestelijk" te zien, aan de Kerk en claimen dat er géén letterlijke vervulling van dergelijke teksten bedoeld is. Het "duizendjarig rijk" zou dan symbolisch moeten worden opgevat als de "periode waarin de Kerk regeert". Er blijven in deze uitleg veel vragen open en gedeelten, om met Calvijn te spreken, "duister". Echte argumenten of bewijzen om deze datering te staven zijn er naar mijn mening niet.

Aangezien het boek zelf feitelijk géén aanwijzingen geeft moeten we zoeken in andere (betrouwbare) bronnen. Irenaeus, een vroege kerkvader die leefde van 130 - 200 n.Chr., werpt licht op de zaak: hij zegt dat Johannes zijn openbaring schreef "niet lang geleden maar bijna tijdens onze eigen generatie, tegen het einde van de regering van Domitianus". Deze keizer regeerde, en dat weten we natuurlijk vrij precies, van 81 - 96 n.Chr. Hij eiste dat hij als God aanbeden werd en vervolgde de christenen die dit niet wilden. En hier zien we dus twee aanwijzingen:

- de regeringsperiode van deze keizer en de opmerking van Irenaeus dat aan het einde van deze periode de Openbaringen zijn geschreven;
- het feit dat Johannes op Patmos was, in ballingschap en lijdend onder de verdrukking "om het woord Gods en het getuigenis van Jezus". Oftewel het werd geschreven in een periode van Christenvervolging.

Deze beide zaken kunnen tot de redelijke conclusie leiden dat het boek ergens in de periode 90 - 96 n.Chr. op schrift is gesteld. Daarnaast is er nog een derde, zij het minder sterke, aanwijzing. De brieven van Johannes zijn, en daar is eigenlijk weinig strijd over, allemaal gedateerd tussen 85 - 96 n.Chr. Uit deze brieven wordt duidelijk dat Johannes steeds de hoop heeft zijn medegelovigen te zien. Hij laat verder niet los waar hij is, maar het toont aan dat hij ergens is waar hij klaarblijkelijk weinig of géén contacten had met de gemeenten. Ook deze brieven zouden daarom op Patmos geschreven kunnen zijn. Als we de datering van deze brieven zonder slag of stoot in die periode plaatsen - ondanks de zeer geringe aanwijzingen die er voor zijn-, dan kunnen we op basis van de veel stérkere bewijzen voor de datering van Openbaringen naar mijn mening redelijk zeker stellen dat de Openbaringen inderdaad op schrift gesteld zijn onder de regering van Domitianus, ná de val en verwoesting van Jeruzalem.

Dit moet dan ook tot de conclusie leiden dat de Openbaringen -op zijn minst voor een groot deel- nog te vervullen profetie is. Maar niet alleen de datering is een belangrijke aanwijzing hiervoor, ook de inhoud van de Openbaringen zelf.

Inhoud van de Openbaring

De Openbaringen zijn gericht aan de zeven gemeenten. Sommigen staan er op dat ze niet letterlijk aan de zeven gemeenten zijn gericht maar dat deze gemeenten perioden in de geschiedenis (geredeneerd vanuit het heden) of de toekomst (geredeneerd vanuit Johannes) aanduiden. Persoonlijk ben ik van mening dat we dan de Bijbel geweld aandoen. Openbaringen 1:11 geeft immers aan dat de Openbaringen aan de zeven, met name, genoemde gemeenten zijn gericht. Zij vertegenwoordigen de Gemeente van Jezus op aarde en bevatten alle zeven belangrijke aspecten of kenmerken welke de Here Jezus ofwel prijst ofwel afkeurt. Daarmee zijn deze gemeenten óók een beeld van de huidige gemeente of kerk, die al deze kenmerken nog steeds vertoont. Daarnaast kán

het ook "typologisch" gezien worden als de perioden in de geschiedenis tot heden. Maar dat is niet de éérste, letterlijke, of normale bedoeling van het geschrevene in Openbaringen hoofdstuk 1 - 3. Vanaf Openbaringen 4 zien we dat er sprake is van, vanuit Johannes geredeneerd, toekomstige dingen of "lange termijn profetie".

"Na deze dingen zag ik en zie, er was een deur geopend in de hemel; en de stem die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en ik zal u tonen, wat na dezen geschieden moet". [Openbaring 4:1]

Het "na deze dingen" betreft de hoofdstukken 1 - 3. De éérste drie hoofdstukken zijn dus naar mijn mening terecht als gericht tot de betreffende gemeenten op te vatten. Wat we in deze eerste drie hoofdstukken namelijk zien is wat er in het Oude Testament óók gebeurde wanneer een profeet het Woord van God bracht: constatering van hetgeen er aan de hand was (uitleg, ontleding), vervolgens "korte termijn profetie" (bestudeer de geschiedenis van deze gemeenten en leg deze naast deze hoofdstukken!) en daarna, vanaf hoofdstuk 4, de "lange termijn profetie". Zie ook les 2.1 onder punt 4. Voor het gemak herhaal ik hier een gedeelte:

De taak van een profeet was:

1. het volk wijzen op hun zonde, dat ze afvallig waren (geworden) van God;
2. onderwijzen en corrigeren van het volk en de leiders (Koning, oudsten), oproepen tot bekering;
3. het zien van de toekomst - zoals God die hen toonde.

Ook op basis van de inhoud van de Openbaring --zonder zelfs maar enig verder onderzoek te doen of te vergelijken met bijvoorbeeld de oud-Testamentische profetie of de woorden van de Here Jezus in de Evangeliën-- kunnen we dus nogmaals de conclusie trekken dat de Openbaring lange-termijn profetie bevat en dus niet doelt op de verwoesting van Jeruzalem, vervulling van de belofte van het duizendjarig rijk in of aan "de kerk", e.a.

De Openbaring aan Johannes toont dus, vanaf hoofdstuk 4, de toekomst. Wat ná de tijd van Johannes moet gebeuren. Aangezien veel van het beschrevene nog steeds niet is gebeurd -als we vasthouden aan letterlijke of normale interpretatie- betekent dit dat ook voor de huidige Christen de Openbaring belangrijke en relevante informatie bevat. Immers; wij kunnen hieruit leren wat de toekomst brengt. Eén van deze toekomstige zaken is het Duizendjarige Rijk. Daarom is studie van de Openbaringen naar mijn mening een belangrijk onderdeel van de studie van de Schriften. We zullen hier dan ook later op terugkomen!